

*** * * * Fará una entremaliadura cada diumenge * * * ***

Any 1.er * Barcelona 3 Abril 1904 * Núm. 14

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Rambla de las Flors, 11
— — BARCELONA — —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya, un any. . . .	3 Ptas.
Idem, un semestre . . .	2 id.
Extranger, un any. . . .	5 id.

Correm'hi tots, amichs meus,
que'l temps molt depressa passa:
a veure si a cops de massa
matém a tots los juheus.

ENTREMALIADURAS

Veus aquí la setmana mes típica de tot l'any en ella s'hi troba ab la Mort y Resurrecció de Nostre Senyor la representació de la pena y alegria mes grossa de que podém gaudir las personas. Per axó jo cada any no deixo la massa per aquestos dias pera anar a matar els juheus que varen fer el pecat mes gran del mon y alló que cantém quan queda la María sola

Serreu la biga
que morin los fusters

mentres piquem ab las massas, no es ab l'intencio de matar als que fan d' aquest ofici que, com sabeu, St. Joseph n'era y ha quedat essentne el Patró si no que's canta ab l'intenció de matar los fusters juheus que varen serrar y clavar la fusta pera fer la creu y encare que'ls que varen fer tot axó son ben morts y remorts cada any se'n fa memoria pera castigar la seva malifeta.

Despres una cosa que

cap any me descuido es d provehirme de farigola qu

en aquestos días es una hermosura de tant florida y sobre tot perque pera ferne sopa escau d'alló mellor quan un no's troba gaire be del ventre ó te algun empaig.

Quina me n'ha passat aquest any ab el bé de Pasqua, jo que sempre lo triava del remat qu'alló

n'era una fló, mes a ciutat no he pogut ferho tal com ho feya a montanya. Ja veyeu quinas camas mes primas pobret, segur que l'han fet venir a peu pero ja procuraré s'engreixi que per això no m' espanto.

Noy! ahir quina xerinola ab el coristas del Poble Sech que varen venir a cantar las Caramellas, se veu que los hi va agradar la meva visita puig me l' han tornada cantant unas cansons que no voldria pas sentir res mes tot lo día, alló si qu'es bonich y no embafa com lo que cantan certas collas, ab castellá y tot que fins fa pena. Vaija companys que conserveu l'afició y el bon gust vos desitja vostre amich.

EN PATUFET

Per l'Abril...

Al venir l'Abril
va caure una gota
en lo cálzer bell
d'entreoberta rosa.
Com que per l'Abril
cad'una en val mil
li fá una corona.

—

Al venir l'Abril
una mare plora
dels ulls amarats

llensant una gota.
Com que per l'Abril
cad'una en val mil
en torrent se torna.

—

En lo mes d'Abril
lo bon temps deixondas,
la ditxa en lo cor
enfiltrant a gotas.
Com que per l'Abril
cad'una en val mil
torna's mar de joya.

—

En lo mes d'Abril
vé Sant Jordi y obra
del camp del valor
la mes tendre rosa.
Com que per l'Abril
cad'una en val mil
ja es toya flayrosa.

MAGARRINYAS

Una Llissó

—Pare...! avuy ha dit el senyor mestre que'l sol es no sé quantas mil ó milións de vegadas mes gros que la lluna y fins molt mes que la terra, tot y veyentse quasi iguals en lo cel ¿cóm se comprén això?

Aquesta pregunta feya en *Miliu* (xicot de uns vuyt anys, viu y aixerit com ell sol, que ho preguntava sempre tot), a n'el seu pare, pagés acomodat y de molta instrucció relativament a la poca que per desgracia acostuma a tenir la gent que brega ab lo terrós.

Era un cap-vespre de un día seré y bonich, y cap a la banda de ponent el cel vermellejava extraordinariament.

Pare y fill se passejavan per la vía del carril.

—Mira noy—digué,—¿veus aquell punt negre, allá lluny, tan xich que ab prou feynas s'ovira?

—Prou!—respongué el marrech—sembla el *trench*.

—Això mateix! de aqui una estona ja'l veurás.

La máquina anava acostantse y s'aixamplava cada vegada mes, ab aquella remor que no's confón ab cap altre, y acompanyada de un rastre de blanca fumerola.

Prompte un xiulet estrident feu tapar las orellas al nin y la *locomotora* passá brunzent com un mal esperit ab una tempestat de vent y pols.

Lo nen restá un moment mitj esferehit.

Veus?—digué'l seu pare —alló tan petit es una cosa capassa d'aixafar a cinquanta homes de un plegat, pró perque la veyas tan lluny no't feya por. Del mateix modo, lo sol qu'está a una distancia molt mes grossa que la lluna, s'ovira tan xica com ella. Y desgraciats, fill meu, que'l sol nos caygués a sobre, ó mes ben dit, que la terra caygués demunt del sol. Se socarrimaría com un paper de fumar a la llar de casa nostra. Empró, no tingas por, Deu ho té ordenat de altra manera.

El nen després de quedar gran estona pensatiu, va prometre no olvidar mes la llissó.

LLUISET LLANSA

Si un gos me pogués tornar
y tú tornarte un xicot
ja veurías com també
te faría agafar por.

BONS CONSELLS

Un gos agrahit val mes que un home ingrat.

—

Aquell que tot ho deixa pera demá, no acabará may res.

—

MODAS DE VESTITS

pera nens de 6 a 8 anys

N.° 1

N.° 2

N.° 1.—Aquest vestit ha de ser d'*alpaca*, de color blau marí, ab forma acanalada, lo pantalón ha de ser de forma *bombacho*. El cinturó te d'esser de la mateixa roba, cordat ab dos botóns.
Ab mitjas negras y sabatas de xarol.

N.° 2.—La roba d'aquest, es de llaneta inglesa. Americana ab coll y solapas creuhadas, ab dos rengles de botóns. Lo pantalón d'hechura *bombacho*, de la mateixa classe de roba.
Las mitjas negras. Calsat borceguí de pell de color. Gorra de seda, del color del vestit.

L'Estudi

Una vegada un marit y muller qu'eran molt vells que apenas podían trevallar y eran molt pobres, van dir, com ho farém pera poguer menjar si no tenim medi pera guanyarnos la vida.

—Pot ser qu'anessim a captar—va dir ella.

¡Cá!—va dir ell,—això si que no, que fa gandul.

—Donchs, com ho arreglarém?

Ja ho sé, m'en aniré a estudi.

—Pero tan vell, qu'hi farás?

—No ho sé, pero he sentit a dir sempre que lo mellor es anar a estudi quan no's pot fer res mes.

Y veus aquí que'l pobre vellet va fer lo qu'havía dit a la seva dona y se'n va anar cap estudi. Quan un día mentres hi anava, troba una bossa plena de diners que n'hi havia una pila, pila. Ell que si, que la cull bo y pensant. ¡Pobre del que l'haurá perduda! ¡Quín trastorn tindrá quan se'n adoni!

Y al sortir d'estudi tot anantsen cap a casa rumiant com ho faría pera tornar aquella bossa al seu veritable amo, se'n veu venir un cavaller y tot seguit li va fer el cor un salt d'alegría pensant que segurament sería l'amo de la bossa.

Quan se varen tepar, el senyor fa parar lo cavall y li diu:

—Escolteu, avi, qu'hauríau trobat per casualitat, una bossa de diners, per aquest camí.

—Sí, senyor—li contesta,—quan anava estudi...

El senyor no va volguer escoltar res mes aixís que va sentir aquesta contesta y pegant esperonada al cavall, lo va deixar ab la paraula a la boca, mentres tot refunfunyant deya:

—Vaija, es ben veritat que'ls vells son igual que

Qui gemega ja ha rebut

I —Vaja, no l'encerta às ..
—Un *nap* no t'hi jugarás...

las criaturas, ves que m' esplica de quan anava estudi, si jo l'he perduda avuy mateix.

Y per mes que'l bon vell s'escarressava cridant y ensenyantli la bossa, com que'l cavaller no's va volguer girar y va fugir corrents, vet aquí que l'avi es va quedar ab los diners, que ben seus eran, donchs la poca paciencia del senyor va fer no pogués tornarloshí y es clar, se'n va anar a casa seva ab la bossa; que la seva dona al saberho, tot era dir sempre:

II —No t'ho ac
mira si n' estich

—Ay! quina rahó tenias

al dir que no hi ha res melloren el mon qu'anara estudi, quants n'hi han que no ho saben y perden, qui sab, si la fortuna com nos hauría passat a nosaltres.

acepto perque ets tu
ch segú.

Y varen viure molt felissos tots los anys que els hi varen quedar de vida, tot, gracias a haver anat a estudi.

POPULAR

Estética infantil

Poble sens art,
Any sens Primavera

INTRODUCCIÓ

Ciencias, arts y religió
fan la civilisació.

III —Donchs, te...
—Veus?
—¡Deu meu! ¡Deu meu!
Que m'hi haveu clavat al peu?...

Son las arts de la hermosura
factors de bona cultura.

Una mala educació
no porta ni al bell ni al bó.

Fomentant los plaers d'esprit,
se fá al hom un be infinit.

Naturalesa, arts y ciencias
mitigan nostres dolencias.

La vida es trevall y pena,
l'art ens consola y serena.

Las arts y la poesía
omplan lo mon d'armonía.

L'art las portas ens fa obrir
del passat y el pervenir.

L'art es un bon aliment
per l'hom que pensa y que sent.

L'art porta a meditacións
qu'ens fan recorrer mil móns.

L'art molts bens ens proporciona
plau, ennobleix y al-lecciona.

Al igual que als camps l'Abril
fan las arts al hom gentil.

Dona el plaer de la bellesa
al cor y esprit, fortalesa.

L'art qu'es d'un bell verdadé
es un estímul pel bé.

Escitant l'admiració
l'art al home fa mes bó.

La bellesa porta al cor
benevolencia y amor.

La societat sens arts bellas
es cel de nit sense estrellas.

La societat es ben fútil
quan no te mes Deu que l'útil.

¿Qui no te cap ideal
per ser un home moral?

ARTS DIVERSAS

Lar arts son d'especies varias
útils, bellas y suntuarias.

Las arts útils ó industrials
satisfán fins materials.

L'art bella encisa'l sentits
per tresmetre'l bo als esprits.

Art suntuaria n'es aquella
qu'es útil ensemps que bella.

Quan se diu art solament
qu'es de bellesa s'enten.

† PAU MILÁ Y FONTANALS

Un *negrito* que cert dia
vegé a un blanch com se rentava
vol provar si ab sifont logra
quedarse igual que nosaltres.

Estém ja a las portas de la primavera. Havém entrat al Abril, y hem de fer cara riallera al temps, que cada any ve a veurens y a regalarnos sos grats obsequis. No falta sino acabar de passar aquesta setmana trista y de reculliment, encar que típica y diferent de totas las altres. L'olor de la farigola omplena de senzillesa l'esperit y atrau a la memoria las gentils y francas costums dels nostres avis. Deixem per aquesta vegada córrer ab llibertat la ploma, fugim de l'alegoría estudiada de la escena, del fum dels cigarros que continuament fa estossegar, caldeijant las salas ab un baf d'esencias químicas y flors de paper.

Per única vegada al any tots los teatres deixan de funcionar per respecte a una tradició que sempre s'imposará. ¿Qué hi fá que per tres ó quatre dias se omplin de pols las butacas de vellut de nostres teatres?

Los arbres brotan ja ab forsa, la terra caldeijada pel sol d'Abril los empeny ab secret misteri, fins los aucells que's recullen en los arbres de la rambla pera passar la nit ab la escalforeta dels llums y dels vianants, xiuxiuejan ab més alegría y tan bon punt lo sol apareix tots arrencan la volada ab una cridoria inmensa, disposats a buscarse la vida picant de per tot arreu. Ara dispenseume amiguets aquesta revista ab nena en hala fecció dels teatres perque en aquests tot es convencional. Saludem a la naturalesa que'ns brinda sa ventura, disfrutemne tots.

Cristofol

* * *

—¿Porque hace V. tanto ruid ; sabe que no quiere ... ir una mosca?

—Per axó ho faig, perque si estés quiet se sentirian y axís faig mes soroll jo.

pera noyets y noyetas

Un dels divertiments que agradan molt a las criaturas que ja caminan es aquell que diu.

Salta m'alta,
trenca una galta,
Nostre Senyor
te'n dará una altra
de mellor

y que's fa pujant la criatura sobre una cadira, taula ó qualsevol altre lloch que siga un poch alt, y la persona que fa'l joch la agafa per las duas manetas, ben fort perque al saltar no puga caure, y al acabar l'últim vers, las fa fer un salt fins a terra de desde'l punt ahont estan enfilats.

Es un joch verament higienich, puig los desentrotlla las forsas físicas sense fatigarse la criatura y l'acostuma a fer un moviment dels mes perillosos quant no's te la forsa suficient, per axó es convenient acostumarloshi pero tenint-los ben agafats. També es fa aquest joch dihent:

Una, dos, tres,
salta pagés

Veus aquí perque lo recorda

En Set Ciencias

¡Ja'm pots mirar, ja!.. Que't creyas que no'n tindria de bomba?... La mama me l'ha comprada perque soch bona minyona.

Un nen venía de la taberna portan una ampolla de vi.

—¡Ah pillin!—li digueren los companys—ja ho dirém al teu pare que quan vas a la taberna, te li beus la meytat del vi.

—No,—respongué—quan hi vaig, no; quan ne torno.

DE ISOP

Del home y de la serp

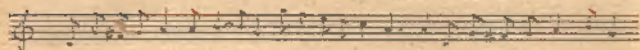
Fent tantcruelissim fret en lo temps del espantable Ivern, un benigne Home, mogut a pietat aculli en sa posada una Serp, alimentantla dels seus propis bens. Seguí que sobrevenint los calors del estiu, la verinosa serp se comensá a malignar contra lo cortés home, y volent traurer aquella de la

sua posada, la ingrata, y cruelisima serp, contrastanli ab verinossos mossos, ja mes volgué obeirlo. Mostra aquesta faula, que los inichs en lloch de remunerar los que'ls beneficien, se indignen mes contra aquells: de manera, que per sa lutifera triaga los donen mortifer verí, y per incomparable delit, intolerable pena y per fidelíssima pietat, frau de los enganys.

Lo ínich en lloch de remunerar danya.

Endevinalla musical

Busqueu, amiguets, quin es lo ritme d'aquest tros de música y poseu a la clau la senyal corresponent, a mes de las barras de compás en son degut lloch.

Pera premi vos regalaré novas cansons catalanas ab acompanyament de piano originals de la compositora Na Carme Karr y lletra del poeta N'Apeles Mestres, mes com sols ne concediré quatre, triaré a la casualitat, los premiats d'entre totas las solucions que rebi fins a dissapte a la nit.

Típ. «Arte Moderno» de Vega y Mascaró, Passeig de Gracia, 83, baixos

Colla de caramellas
de l' "Associació Catalanista"
del Poble Sech

Benvinguts sigau amichs
en día de tanta joya
y rebeu d'En Patufet
l'enhorabona.

—

La vista que'm torneu
os l'agraheixo de veras
y en prova, qu'os vuy omplir
d'ous, la cistella.

